

Iris Figuerola Biscamps, responsable del rober Filigrana de Torredembarra:

«La roba que no utilitzem sempre pot fer favor a una altra persona»

Actualment l'arxidiòcesi compta amb un total de disset robers distribuïts per diferents poblacions. Segons Càritas Diocesana de Tarragona, més de tres-cents voluntaris en fan possible el bon funcionament d'aquest projecte que es va iniciar l'any 1996. Avui conversem amb la responsable del rober Filigrana a Torredembarra.

—Quan es va posar en marxa el rober a Torredembarra?

Ja fa molts anys que estem en marxa. Quan vam començar només obríem un dia a la setmana. De la manera actual deu fer sis o set anys.

—Amb quants voluntaris es compta?

Actualment som setze voluntàries.

—D'on prové aquesta roba i quin procés se segueix?

A l'entrada de la nostra Casa Sant Josep, c/ Camí Vell n. 14, tenim un armari on tothom pot fer arribar la roba que ens vulgui donar encara que el Rober estigui tancat.

La roba prové de donants anònims. La nostra tasca consisteix a seleccionar aquestes peces i, si convé, les rentem, les posem a punt de la manera que facin més goig i les exposem al nostre rober.

—Quin és el funcionament d'un rober filigrana?

Per funcionar bé el rober hem d'estar molt d'acord amb el nostre magatzem. Quan entra la roba, la pesem —és l'única manera de tenir-ne un control— i passa al magatzem, on es fa la tria. La roba que és bona i de temporada passa a la botiga,

on la «venem» a un preu simbòlic o en molts casos la donem. La resta es guarda al magatzem o s'envia a Tarragona. És molt important tenir el magatzem ben classificat i amb totes les coses a la vista, per tal de no perdre temps.

—Quantes atencions han realitzat al llarg del 2015?

Podríem dir que hem fet unes 8.000 atencions.

—Per què és important educar i fomentar el consum responsable?

Perquè ens hem d'acostumar a no llençar la roba perquè sí. La roba que no utilitzem sempre pot fer favor a una altra persona; sobretot la robeta de les criatures, que creixen molt de pressa i de seguida els queda petita. Tampoc no cal tenir l'armari ple de roba que no ens posem.

Lectura del llibre del Gènesi (18, 20-32)

En aquells dies, el Senyor digué: «Quin clam tan fort a Sodoma i a Gomorra! Que n'és de greu el seu pecat! Hi baixaré a veure si tota la ciutat es comporta com ho denota aquest clam que m'arriba. Si no és tota la ciutat, vull saber-ho.» Els dos homes que acompanyaven el Senyor se n'anaren en direcció a Sodoma, però Abraham es quedà encara davant el Senyor. Llavors Abraham s'acostà i digué: «De debò que fareu desaparèixer tant el just com el culpable? Supposem que a la ciutat hi hagués cinquanta justos. Els farieu desaparèixer? No perdonarieu la població per amor dels cinquanta justos que hi hauria? Mai de la vida no podreu fer una cosa així! Fer morir el just amb el culpable? Que el just i el culpable siguin tractats igual? Mai de la vida! Vós que judiqueu tot el món, us podríeu desentendre de fer justícia?» El Senyor respongué: «Si trobava a la ciutat de Sodoma cinquanta justos, per amor d'ells perdonaré tota la població.» Abraham insistí: «Encara goso parlar al Senyor, jo que sóc pols i cendra. Supposem que, per arribar als cinquanta justos en faltessin cinc. Per aquests cinc que falten, destruiríeu tota la ciutat?» El Senyor contestà: «No la destruiria si hi trobava quaranta-cinc justos.» Abraham li tornà a parlar: «Suposem que només n'hi hagués quaranta.» Li respongué: «No ho faria per consideració a aquests quaranta.» Abraham continuà: «Que el meu Senyor no s'enfadi si insisteixo: Supposem que només n'hi hagués trenta.» El Senyor respongué: «No ho faria per consideració a aquests trenta.» Abraham insistí: «Encara goso

parlar al meu Senyor. Supposem que només n'hi hagués vint.» El Senyor contestà: «No la destruiria per consideració a aquests vint.» Abraham insistí de nou: «Que el meu Senyor no s'enfadi si insisteixo per darrera vegada: Supposem que només n'hi hagués deu.» El Senyor respongué: «No la destruiria per consideració a aquests deu.»

Salm responsorial [137,1-2a.2bc-3.6-7.8 (R... 3a)]

Us enalteixo amb tot el cor, Senyor, us vull cantar a la presència dels àngels. Em prosterno davant el santuari.

R. Senyor, sempre que us invocava m'heu escoltat.

Enalteixo el vostre nom, perquè estimeu i sou fidel. Sempre que us invocava, m'heu escoltat, heu enfortit la meua ànima. R.

El Senyor és excels, però es mira els humils, mentre que els altius, els esguarda de lluny. Si passo entre perills, em guardeu la vida, detureu amb la mà l'enemic. La vostra dreta em salva. R.

Que el Senyor continuï afavorint-me. El vostre amor perdura sempre. Acabeu la vostra obra, Senyor. R.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colossos (2,12-14)

Germans, pel baptisme fóreu sepultats amb Crist, i amb ell també va ressuscitar, perquè heu cregut en el poder de Déu que el va ressuscitar d'entre els morts. Vosaltres éreu morts per les vostres culpes

Mirada endins Enric Mateu Usach, pvre.

Cerqueu i trobareu, truqueu, i Déu us obrirà

Recordes qui et va ensenyar a pregar? Els deixebles demanen a Jesús que els n'ensenyi. Recordes quines pregàries resaves d'infant, d'adolescent, de jove, d'adult?

Jesús per parlar-nos de la pregària posa com exemple l'amistat. Ens convida a confiar, en l'Abbà Pare, amb familiaritat, sense filtres ni estratègies. Perquè el Pare escolta els qui preguen, però moltes vegades la pregària esdevé feixuga, impersonal, sense temps, immediata i interessada. Hem reduït el temps a la pregària, la capacitat del silenci interior, la relació personal amb Déu.

Necessitem pregar, la persona experimenta la insatisfacció que produeix en el cor humà el buit interior, la trivialitat del que és quotidià, l'avoriment de la vida i la incomunicació amb el Misteri. Necesitem pregar per trobar silenci, serenitat i descans que ens permetin seguir el ritme de les ocupacions diàries. Ho necessitem per trobar la veritat, per alliberar-nos del que no ens deixa apropar-nos a Déu amb una actitud agraïda, festiva i creadora.

full dominical

Arquebisbat de Tarragona

24 de juliol de 2016

Diumenge XVII durant l'any

www.arqtgn.cat | n. 3.463

..... als 4 vents

Cita a Cracòvia

Amb molta il·lusió he esperat aquesta cita a Cracòvia, on acompanyo joves de Catalunya que, com els de totes les latituds del món, responen a la crida d'una nova Jornada Mundial de la Joventut, la número 31 des que sant Joan Pau II va convocar la primera a Roma l'any 1984.

He tingut l'oportunitat joiosa d'assistir a la de Colònia i a la de Madrid, al costat de Benet XVI. Són moments inoblidables per als centenars de milers de persones presents, una manifestació de fe i d'esperança per a l'Església i la humanitat.

En aquesta ocasió és el papa Francesc qui convoca i ho fa en l'Any Jubilar de la Misericòrdia, i a Cracòvia, la ciutat estimada per sant Joan Pau II, on va cursar estudis i va ser arquebisbe abans de ser elegit per a la seu de Pere. Aquests dies ens donaran ocasió de visitar Czestochowa, on als peus de la Verge Negra posaré les peticions i les inquietuds de tots els presents i, especialment, de totes les persones de la nostra arxidiòcesi que ens acompanyaran amb el cor.

“Serà una ocasió per a la trobada més feliç que algú pot tenir: amb la misericòrdia de Déu”

Els joves tindran ocasió de pregar en un santuari marí de tanta devoció, i de visitar un dels llocs més simbòlics de les tragèdies que han solcat la història: el camp de concentració d'Auschwitz, a només 35 quilòmetres de Cracòvia, on van ser internats 1.300.000 persones de les quals van morir-ne més d'un milió, jueus majoritàriament. Són fets que molts joves coneixen pel cinema, com la pel·lícula *La llista de Schindler*, l'alemany que va aconseguir

salvar molts jueus invocant la necessitat que treballessin a la seva fàbrica d'armes, instal·lada precisament a Cracòvia.

La JMJ serà un encontre amb Polònia, una immersió en escenaris europeus històrics, però sobretot una ocasió per a la trobada més feliç que algú pot tenir: amb la misericòrdia de Déu. Els qui ja no som joves estarem allí també molt a gust, perquè no envelleix l'amor a Déu «que alegra la meua joventut».

Demano que per a molts joves aquesta estada a Cracòvia suposi una reafirmació de la seva fe si la tenien abandonada o un abans i un després en les seves vides. La universalitat de l'Església es palpa en aquestes trobades i ajuda, a través de la recepció dels sagraments de la penitència i de l'eucaristia, a emprendre un camí d'identificació amb la voluntat de Déu. Que els joves, en la seva recerca de la felicitat, trobin l'Amor i amb ell els arribarà la felicitat.

+ Jaume Pujol Balcells

Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

Enfoca el codi QR i accedeix al vídeo «Als Quatre Vents»

DESTAQUEM...

—El pelegrinatge diocesà al Santuari de Lourdes, en primer persona

(p.2)

—Obres de misericòrdia... Vestir al despul·lat El rober Filigrana de Torredembarra

(p.5)

art

Imatges dels nostres sants. Sant Jaume el Major (IV)

El Museu Diocesà de Tarragona conserva un retaule gòtic, atribuït a Joan Mates, dedicat a sant Jaume el Major i procedent de Vallespinosa (Conca de Barberà). La taula central representa l'Apòstol vestit de pelegrí amb dos elements que el caracteritzen com a tal: el capell d'ala ampla i el bordó. A la nostra diòcesi hi ha moltes esglésies dedicades a sant Jaume, mostra de la gran devoció que rep des de fa molts segles i de la importància del Camí de Sant Jaume a les nostres contrades.

Sofia Mata de la Cruz, directora del Museu Diocesà de Tarragona

